

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/158/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118205822
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7118205822.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne A. Y., nar. X.X.XXXX, bytom V., R. X, zast. Zastavme úžeru, Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, Pod Hájom 1367/169-44, Dubnica nad Váhom, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: Pohotovosť, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, o určenie, že žalovaný nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 40Csp 109/2018-120 zo dňa 20. marca 2019

rozhodol:

- I. O d m i e t a odvolanie žalovaného proti III. výroku rozsudku.
- II. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch č. I., II. a IV.
- III. P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Určuje, že žalovaný nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne na základe dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.10.2013 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2013.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 319,57 eur s 5% úrokom z omeškania od 20.6.2018 do zaplatenia.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Priznáva žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

2. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 14.5.2018, upravenou dňa 5.10.2018 domáhala, aby súd určil, že žalovaný nemá právo vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne na základe dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.10.2013, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným viažúcej sa k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2013 a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 319,57 EUR s 5% úrokom z omeškania od 14.5.2018 do zaplatenia. Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že dňa 16.10.2013 uzavrela so žalovaným zmluvu I. spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXX, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 1.000 EUR, pričom poskytnuté peňažné prostriedky sa zaviazala vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 968 EUR, to znamená zaplatiť celkovú čiastku 1.968 EUR. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 391,50 EUR a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy

o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 576,50 EUR (administratívny poplatok), pričom sa žalobkyňa ako spotrebiteľ zaviazala zaplatiť celkovú čiastku 1.968 EUR, ak nie je dohodnuté inak do 15.10.2014, pričom tento termín je aj termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov RPMN je vo výške 96,80%. Výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 49,13%. V ten istý deň, ako bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere (16.10.2013), za účelom zabezpečenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2013, bola vo forme osobitnej listiny uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 16.10.2013, kde v článku I. v bode b/ je pohľadávka špecifikovaná nasledovne: b/ veriteľ a dlžník sa dohodli na zabezpečenie pohľadávok veriteľa z úverovej zmluvy alebo v súvislosti s ňou (ďalej len zabezpečená pohľadávka) vo forme tejto dohody, pričom zabezpečovaná pohľadávka znamená akúkoľvek jednotlivú a tiež všetky nižšie špecifikované pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, ktorých zabezpečenie a zaplatenie je účelom uzatvorenia tejto dohody a to: a) pohľadávky na zaplatenie peňažných prostriedkov dlhovaných veriteľom na základe zmluvy o úvere, najmä pohľadávky na zaplatenie úveru spolu s jeho príslušenstvom, b) pohľadávky na náhradu škody, ktoré vzniknú veriteľovi voči dlžníkovi na základe zmluvy o úvere alebo v súvislosti s ňou, c) pohľadávky, ktoré vzniknú v dôsledku alebo v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním zmluvy o úvere, d) pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniknú, resp. vznikli v súvislosti so zmluvou o úvere v dôsledku plnenia veriteľa dlžníkovi bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho úkonu, ktorý odpadol, e) pohľadávky, ktoré vzniknú na základe posúdenia právneho úkonu, v dôsledku ktorého došlo k vzniku, zmene alebo zániku ktorejkoľvek z vyššie uvedených pohľadávok, ako odporovateľného právneho úkonu. Dlžník súhlasí s tým, aby sa uspokojenie zabezpečenej pohľadávky veriteľa zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok a aby jeho zamestnávateľ zrážal mesačne z jej mzdy čiastku 164 EUR a úhradou danú sumu na účet veriteľa vedený v Poštovej banke pod variabilným symbolom predstavujúci číslo zmluvy o úvere XXXXXXXXXX až do celkovej výšky zabezpečovanej pohľadávky. Dlžník súhlasí s tým, aby mu zamestnávateľ zrážal mesačne z jeho mzdy aj vyššiu čiastku, ako je uvedené v tejto dohode až do zákonom stanovenej hranice pre výkon zrážok zo mzdy. Veriteľ je oprávnený po splatení istiny úveru a úrokov čo i len čiastočne prostredníctvom zrážok zo mzdy zaslať zamestnávateľovi výpočet úrokov z omeškania iného príslušenstva pohľadávky ako rokov a úrokov z omeškania, zmluvných pokút a iných zmluvných sankcií. Túto čiastku zamestnávateľ vo forme ďalších zrážok zo mzdy odvedie na vyššie uvedený účet veriteľa. Žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobkyne žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 1.3.2016. Zamestnávateľ vykonal prvú zrážku z jej mzdy vo výplate za mesiac december 2017 vo výške 336,21 EUR, ďalšiu zrážku vo výplate za mesiac január 2018 vo výške 313,08 EUR a poslednú zrážku vo výplate za mesiac február 2018 vo výške 342,28 EUR. Uvedené vyplýva z potvrdení o vykonaných zrážkach zo mzdy vydaných zamestnávateľom žalobkyne. Spolu bolo teda zaplatené žalovanému na túto zmluvu cez zrážky zo mzdy 991,57 EUR. Vkladom v hotovosti na účet bolo zaplatené žalovanému dňa 6.12.2013 164 EUR a dňa 21.12.2013 tiež 164 EUR. Spolu žalobkyňa zaplatila žalovanému 1.319,57 EUR. Uznesením zo dňa 5.3.2018 sp.zn. 25Csp/29/2018 súd nariadil neodkladné opatrenie v tomto znení, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.10.2013 viažúcej sa k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2013 s tým, že uložil žalobkyňu do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia podať žalobu proti žalovanému o neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2013.

3. Žalobkyňa mala za to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy ako štandardná formulárová dohoda viažuca sa k predmetnému spotrebiteľskému úveru, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, bola uzavretá v rozpore s požiadavkami na platný právny úkon, ktoré vyžadujú, aby bol urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný, neobsahuje identifikáciu pohľadávky, predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, ďalej nevymedzuje výšku zabezpečovacej pohľadávky, ale opisuje len možné spôsoby jej vzniku. Vymedzenie zabezpečovacej pohľadávky je neurčité a preto žalobkyňa považovala predmetnú Dohodu o zrážkach zo mzdy za neurčitú a teda v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka za neplatnú, nakoľko nebola vyhotovená na osobitnej listine, žalobkyňa nemala možnosť jej uzavretie odmietnuť, pričom predformulovaný súhlas spotrebiteľa nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Ďalej uvádzala, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výkon zrážok zo mzdy je teda súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii

primeranosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatný spôsob zabezpečenia záväzku z dôvodu, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok. Taktiež nie je možné dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečiť budúcu pohľadávku. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.10.2013, bola uzavretá v čase, keď ešte žiaden dlh neexistoval a nebola známa jeho výška. Žalobkyňa má teda naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko hrozí postih jej majetku.

4. Žalobkyňa predložila zmluvu o spotrebiteľskom úvere, dohodu o zrážkach zo mzdy, spis Okresného súdu Košice I 25Csp/29/2018, potvrdenie o vykonaných zrážkach.

5. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, namietal existenciu naliehavého právneho záujmu vo veci s tým, že strany sporu dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorili na zabezpečenie pohľadávky žalovaného a preto bola uzatvorená platne podľa § 551 OZ a je v súlade s ust. § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že o platnosti jednotlivých častí zmluvy o úvere už bolo rozhodnuté rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý je právoplatný a vykonateľný.

6. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), §52 ods. 2 OZ, § 53 ods. 1-3, § 54 ods. 1 OZ, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v znení do 1.2.2013, § 9 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu 16.10.2013, § 11 ods. 1 písm. b/ tohto zákona, § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, § 551 OZ, § 37 OZ, § 3 ods. 1 OZ, § 39 OZ, § 451 ods. 1,2 OZ, § 456 OZ, § 458 ods. 1 OZ, § 559 ods. 1,2 OZ, § 563 OZ, § 517 ods. 1,2 OZ.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom konania je určenie, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy a zaplatenie sumy 319,57 eur s príslušenstvom s tým, že jeho naliehavý právny záujem ako spotrebiteľa je vo veci daný, keďže vyplýva zo zákonného ustanovenia najmä z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 8Cdo 483/2014 zo dňa 18. novembra 2015, pričom tento výklad je aj v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, čím sú splnené predpoklady v zmysle ust. § 137 písm. c/ CSP.

8. Súd prvej inštancie pre danosť naliehavého právneho záujmu žalobkyne v spore, následne posudzoval platnosť uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy, pričom konštatoval, že ide o zmluvu, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, ktorú ale žalovaný ako dodávateľ so žalobcom ako spotrebiteľom osobne nevyjednával a preto dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi, nakoľko žalobkyňa ako spotrebiteľ bola nútená predmetnú dohodu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi podpísať ako neoddeliteľnú súčasť formulárovej zmluvy o poskytnutí úveru a tým sa dobrovoľne podrobil vykonávaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich vykonávania aj nad rámec peňažných nárokov veriteľa z poskytnutého úveru a preto ide o typickú formulárovú zmluvu, ktorej obsah nemala žalobkyňa možnosť žiadnym spôsobom zmeniť. Ďalej uviedol, že predmetná dohoda neobsahuje poučenie žalobkyne o dôsledkoch jej uzavretia a možnosti ju odmietnuť tak, ako to stanovuje § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a preto je takéto zabezpečenie uspokojenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy neprípustné. Novelizácia uvedeného zákona vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.mája 2014 nemá k ustanoveniu § 5a ods. 1 písm. a/ prechodné ustanovenie a preto je podľa názoru súdu aplikovateľná aj v danej veci, je neplatná pre rozpor z cit. zák. ust. s odkazom na ust. § 39 OZ.

9. Následne súd posudzoval platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorej vyplýva, že dojednaný úrok činí 39,15% ročne, žalovaný poskytol žalobkyne úver vo výške 1.000,-eur a žalobkyňa sa zaviazala vrátiť poskytnutú sumu vo výške 1.968,-eur, t.j. okrem poskytnutej sumy 1.000,-eur aj sumu 968,-eur pozostávajúcu z celkových nákladov žalobkyne so spotrebiteľským úverom 391,50 eur, t.j. úroku vo výške 39,15 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 576,50 eur s tým, že z internetovej stránky NBS www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank súd preveroval úrokové miery podobných úverov v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka v období uzavretia zmluvy v

októbri 2013 činil úrok maximálne 8,96% p.a. Z toho je zrejmé, že úroky dohodnuté medzi účastníkmi zmluvy v danom prípade boli niekoľkonásobne (viac 4 násobne) vyššie ako úroky poskytované bankami. I keď nepoprel a rešpektoval skutočnosť, že výška úrokov u nebankových subjektov, akým bol aj právny predchodca žalobcu je logicky vyššia, ako sú obvyklé bankové úroky vzhľadom na ich vyššie podnikateľské riziko, to ale neznamená, že výška úrokov môže byť u nebankového subjektu neobmedzená, bezbrehá, nemajúca žiadne limity, niekoľkonásobne presahujúca tieto bankové úroky, ako je tomu v prípade predmetných úverových zmluvách, čím sa dohoda o výške úrokov prieči ust. § 39 OZ ako aj dobrým mravom a preto je tento právny úkon absolútne neplatný s poukazom aj na rozhodnutie NS SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009 čím súd považoval dojednanú dohodu o výške úrokov z úveru vo výške 39,15% ročne za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom, ako aj ust. § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. s následkom v zmysle § 11 ods. 1 tohto zákona, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov, čím bola žalobkyňa povinná vrátiť žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.000,-eur a keďže spolu zaplatila 1.319,57 eur a to vo forme zrážok zo mzdy, ktoré súd konkrétne citoval v bode 51 odôvodnenia napadnutého rozsudku, plnením žalobkyne žalovanému vo výške prevyšujúcej poskytnutý úver o 319,57 eur došlo na strane žalovanému k bezdôvodnému obohateniu a to plnením z neplatného právneho úkonu, na zaplatenie ktorého súd žalovaného zaviazal v zmysle ust. § 451 ods. 1,2 OZ a keďže žalobkyňa sa domáhala okrem istiny aj zaplatenia úroku z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 1,2 OZ ako aj § 563 OZ mal súd prvej inštancie za to, že doručením žaloby žalovanému dňa 18.6.2018 došlo k doručeniu výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia a dňa 19.6.2018 sa stal dlh splatným, čím sa žalovaný dostal do omeškania dňom 20.6.2018 a preto súd v časti úrokov z omeškania od 14.5.2018 do 19.6.2018 žalobu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z plného úspechu žalobkyne v tomto konaní.

10. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný a to v celom rozsahu. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP s tým, že mal za to, že zmluva bola platne uzavretá a vo veci nie je naplnený žiaden právny dôvod bezdôvodného obohatenia, keďže dohoda o zrážkach zo mzdy bola v danom prípade uzavretá vo forme osobitnej listiny a spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, čo ale žalobkyňa neučinila a svojím podpisom potvrdila dôsledky jej uzatvorenia. Citoval rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co 343/2013 ako aj rozsudok SD EÚ zo dňa 16.7.1998 a rozhodol, že nedostatok opatrnosti spotrebiteľa nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu s poukazom aj na ďalší citovaný rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.1.2006. Navrhoval napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

11. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že úver je bezúročný a bez poplatkov a keďže žalobkyňa vyplatila žalovanému, nad rámec poskytnutej sumy finančné prostriedky, tieto je žalovaný v zmysle § 451 OZ z dôvodu neplatnosti právneho úkonu povinný žalobkyňu vrátiť. Žalobkyňa sa nestotožnila s odvolacími námietkami žalovaného.

12. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne nevyjadril.

13. Na základe podaného odvolania odvolací súd (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa §379 CSP v spojení s § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 CSP v znení uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil bez nariadenia odvolacieho pojednávania dňa 19.8.2020 o 10.35 hod. č.dv. 212/II. posch. s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo stranám sporu oznámené podľa § 219 ods. 1,3 CSP a § 378 ods. 1 CSP na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach dňa 21.7.2010 t.j. najmenej 5 dní pred vyhlásením rozsudku.

15. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a následne aj vec správne právne posúdil, keďže ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu a preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie, poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Žalovaný ako odvolateľ uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, ktorých dôvodnosť odvolací súd vo veci nevzhliadol.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

19. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

20. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

21. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov vo veci nebolo potrebné, pričom súd správne vo veci zohľadnil aj sudcovskú koncentráciu, ktorá spočíva aj na zásade hospodárnosti konania a vykonaní vo veci len relevantných dôkazov potrebných pre náležité zistenie skutkového stavu, a keďže tak súd prvej inštancie konal, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP s tým, že dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, pričom zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, s tým, že nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže správne, podrobné, ako aj presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP), s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

22. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorým určil, že vo veci určenia neplatnosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy je daný naliehavý právny záujem žalobkyne (viď body 35-39 odôvodnenia napadnutého rozsudku), čím sú v spore splnené procesné predpoklady v zmysle ust. § 137 písm. c/ CSP.

23. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje aj s určením neplatnosti uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi, nakoľko žalovaný ako dodávateľ v tejto

veci zmluvné podmienky so žalobcom ako spotrebiteľom osobne nevyjednával, nešlo o individuálne dojednanie, pričom žalovaný opak v konaní nepreukázal a nakoľko zmluva o úvere je v časti dojednaní výšky úrokov v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch s tým, že absencia tohto dojednaní s odkazom na ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch má za následok, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov. Nakoľko žalobkyni bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 1.000,-eur ktorý ale žalobkyňa preplatila o 319,57 eur, v rozsahu tohto plnenia sa žalovaný na úkon žalobkyne bezdôvodne obohatil a to plnením z neplatného právneho úkonu, na zaplatenie ktorého správne súd prvej inštancie žalovaného zaviazal v zmysle ust. § 451 ods. 1, 2 OZ a to aj spolu s priznaným úrokom z omeškania.

24. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd v zmysle § 387 ods.1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP potvrdil napadnutý rozsudok vo výrokoch pod číslom I., II. a IV. t.j. vrátane aj rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, ktorý je rovnako vecne správny, keďže odvolanie žalovaného proti III. výroku rozsudku odmietol z dôvodu, že týmto rozhodnutím odvolateľ nebol dotknutý na svojich právach a preto v zmysle § 386 písm. c/ CSP v tomto rozsahu bolo odvolanie žalovaného podané neoprávnenou osobou.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnej žalobkyni priznal proti neúspešnému žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške priznaného nároku rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).